

høje, har man svaret: Nej, men jeg har hørt, at de skal være det andetsteds. Der har faktisk intetsteds overfor Amtmændene, Politimyndighederne eller Prisreguleringskommissionerne været ført saadanne Klager over Brødprisernes Urimelighed i Forhold til Prisen paa Melet, at der har været nogen Anledning til at skride ind. Jeg tror, at de Beretninger, som jeg skal have den Ære at tilstille de ærede Medlemmer, vil for altid gøre Ende paa den Krønike om Forholdet mellem Mel- og Brødpriser, som har været saa virksom i forskellige Blade, og paa den Krønike, som ogsaa det ærede Medlem førte frem her, naar han sagde, at der ingen Tvivl er om, at det er de store Handelsmøller, som har haft Profiten. Jeg tror, at de store Handelsmøller har haft Profit, men ikke som Følge af Maksimalprisen paa dansk Korn. Hvis de har haft Profit, har det været dels paa Lagre af fremmed Korn, som de laa inde med ved Krigens Begyndelse, og som pludselig steg til en overordentlig høj Værdi — en Værdistigning, som jeg gerne vilde have kunnet hemme mere, men som jeg den Gang ikke fik saa overmaade virksom Bistand til at hemme fra de Herrer, som sagde, at Markedsprisen og Dagsprisen skulde være bestemmende for en Vares Pris —, dels paa de Tilførsler af fremmed Korn, som har kunnet foregaa under stadig gunstige, opadgaaende Konjunkturer. Paa dansk Rug har de efter Beretningerne om, hvad dansk Rugmel og dansk Rugbrød har kostet i hele det forløbne Aar, ikke kunnet indtjene andet end normal Fortjeneste.

Det ærede Medlem (P. Th. Nielsen) omtalte, da han nævnedes Brødprisforskellighederne, ogsaa, at Arbejdernes Brødfabrik i København havde holdt en lavere Pris end de øvrige Brødfabrikker. Jeg ved ikke positivt fra Udtalelser fra Fabrikkerne, hvad dette skyldes, men jeg kan tænke mig, at det skyldes 3 Ting: den overordentlig store Omsætning, som Arbejdernes Brødfabrik har haft, og som har gjort det muligt at nedsætte Udgiften, den overordentlig økonomiske Driftsform, som dette Foretagende paa Grund af sin Art har kunnet anvende, og endelig, at Fabrikken har forstaaet at udnytte den danske Rug til dens yderste Ydeevne. Et Vidnesbyrd om, at den Pris, som de andre Fabrikker har taget efter den Aftale, som har været godkendt fra alle Sider — ogsaa af Arbejdernes Brødfabrik, thi denne har vel selv holdt en lavere Pris, men har ikke bestridt, at de andre efter deres Ar-

bejdsform maatte holde en højere —, ikke har været for høj, foreligger deri, at af de Brødfabrikker, som har arbejdet i den forløbne Vinter, er der een, der er ved at køre i Staa. De andre har paa Grund af deres Omsætning kunnet klare Forholdene, men en af dem har haft Vanskeligheder og er, som sagt, ved at køre i Staa, dens Avanceforhold har ikke tilladt den mere end lige knebent at komme igennem.

Det ærede Medlem (P. Th. Nielsen) kritiserede, at Ombytningen med Majs var tilstaaet som en Statshjælp til det mindre Landbrug og kun til dette. Det ærede Medlem bør imidlertid kende det Cirkulære, som Ministeriet udsendte herom, og jeg tror ogsaa, det ærede Medlem kender det, for jeg har paa et Møde, hvor han var til Stede, mindet ham om det. Den Instruktion, hvorefter Ombytningen skete, er givet til Amtmændene; der er udsendt Meddelelse derom gennem Ritzaus Bureau, og den er optrykt i alle Landets Blade. Den lyder saaledes: „Statens Majs vil foreløbig blive tilført Ribe, Viborg, Ringkøbing og de vestlige Dele af Vejle Amter samt derefter Aalborg og Hjørring Amter. En lignende Ordning vil formentlig kunne tilbydes andre Egne i Landet, hvor Amterne efter Indberetning fra de i Henhold til kgl. Anordning af 29. August f. A. nedsatte Kommissioner maa anse Forholdene for at være af lige saa særlig Beskaffenhed som i fornævnte Amter. Man har i saa Henseende Opmærksomheden henvendt paa Frederiksborg Amt, hvor Høsten i 1914 har været særlig ringe. Den Majs, der haves til Raadighed, vil — som meddelt de paagældende Amter — først blive tilbuddt Ejere af Huse og mindre Gaarde, der har Overskud af Rug, men er i Trang for Foderkorn, og derefter andre Landboere, som maatte være under tilsvarende Forhold“. Man sagde altsaa: Vi køber Majs — saa megen Majs, som vi kan faa —, og saa tilbyder vi den, efterhaanden som vi har den til Raadighed, først til de mindre Landbrugere og derefter til andre, som er i samme Stilling. Det forekommer mig dog, at det er en ganske rimelig og rigtig Fremgangsmaade, naar man ikke ved, hvor megen Majs man kan komme til at raade over; da at begynde med at tilbyde den til dem, hvis Kaar utvivlsomt er vanskeligst, og erklære, at man saa af Overskuddet vil tilbyde de andre noget. Nu er det rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at vi fik mere Majs, end der blev ombyttet. Da Instruktionen var opfyldt til